

Ecclesia Romana est Idololatrica.

Sunt geminae geminis Natæ de matribus ortæ
Diversis laribus, diversis moribus ambæ,
Dissimilique domûs Genio; queis stirpis origo
Non eadem: verum unus Amor duo pectora fixit
Diversis jaculis magnosque cientibus æstus.
Hæc Christum petit, illa colit; se jactat amatam
Prima, secunda Dei dignam se præstat amore,
Æmula Progenies atque uno nomine gaudens,
Religio hæc verè est, eadem vult illa videri.

Hæc, cui falsa nitet falso sub nomine Forma,
Ore tumet rigido, squalor stat veste supernâ,
(Interior luxu multoque intermicat auro)
Visu pulchra quidem, facies sed perlita fuco,
Subdola mens, tacitoque tepens de fornice corpus,
Lingua Deam simulat, sed pectore fervet Erinny;,
Moribus occultis & solo nomine Virgo.

Dic, meretrix invisa Deo, quâ fronte Tonantis
Gestis adire thoros, sanctumque implere cubile
Assueta immundum toties conscire *Lupanar*?
Nonne tuos dudum, Lupa, Virginitatis honores
Franciscus rapuit? quoties *Ignatius* ille
Igne tuo caluit? Domino & donatior ipso
Becketius, qui sic precibus votisque vacabat,
Psittacum ut orantem Milvi salvaret ab ungue?
Quid? quasi non etiam lignis, stupidisque Figuris
Et Crucibus tuus erret Amor? Quasi Rector *Olympi*,
Quem tibi tu charum fingis, terrestria quærat
Munera, deliræque crepundia blanda Puellæ?
Nonne animæ hic mavult florem purisque recessus?

En! Virgo, cujus vultum sine mente fateris,
Religio, (quæ sponsa Deo dignissima nostro)
Nec precibus nec stipitibus, Divisque virisque
Sed soli confisa Deo, cœlestia sperat
Connubia atque uno benè contentos *Hymenæos*.
Nec plures sapiens deposcit Virgo maritos,
Néve alios facilè tali dignatur honore,
Ast unum agnoscit Dominum: si denique possit
Mortalis fieri Deus, ad cœlum ipsa decorè
Aspirat: sic juncta Deo Dea penè videtur, (orat.
Quam post te, Omnipotens, solam Grex Anglus ad-

E R G O,

Perge, aude vero, *Babylon*, jam nomine nota,
Finge Deos, fictoque oneres altaria cultu,
(At potius Domino redeas) nos Tempia, precésq;
Puræque præcipuè donamus pectora Christo.
Conveniunt hæc dona Deo: sin illa feramus
Petro ipsi, Numen facimus: tua, *Romule*, Culpa.

Satisfactio Christi & gratuita peccatorum remissio non sunt ἀσύντα.

Gentilis magnum *Zaleucum* prædicat orbis,
Qui, sua ne proles, ne legum jura, perirent,
Cum Patre partiri natum sibi debita jussit
Supplicia, in facto clemens & justus eodem.
Quam magè felices qui vero in Numine adorant,
Quas miseræ Gentes Locrorum in Principe laudant
Virtutes! Christi quos sacra piacula tangunt,
Justitiæ summæ, summique exemplar Amoris
Perfectum: queis liber homo, veniæque potitus,
Effugere & mortem queat, & sperare salutem.

Ardua Naturæ cum staret fabrica nutu
Divino, terræque hominem lux sexta colonum
Et Dominum pecudum generi fruticumq; dedisset:
Primæque rerum *Opifex* orbi dans sabbata, secum
Grande animo lustrabat Opus; post cætera Patrem
Humani generis speculatus, substitit (eheu!
Hic primum *immensa* luctu, quâ possit, oborto
Latitia) legemque datam dum mente revolvit!
Adjectasque minas, ô quam cito, prima meorum
Pars operum, facili tentatus lege, peribis!
Hem! video miserum, video in sua fata trahentem
Humanum genus. At quid nostra? Munere nostro
Id tulit, ut possit recto pede stare: sibi ipse
Imputet æternum, quod, non cecidisse, valebat.
Quid parat infelix? eheu, quàm dira manebunt
Supplicia infernâ collapsum fraude! Quid illi
Aut vita, aut ratio, nostræ sacra mentis imago,
Proderit? At profit, quâ fas: peccaverit; esto;
Nil veniæ restat? si partes ultio justa
Vendicat, ast æquas propior Clementia poscit.
Quam cuperem aut veniam lapso, stantive salutem
Indulgere? Instat contrâ incorrupta severæ
Regula *Justitiæ*: frustra Lex aurea mundo
Est data, ni vindex violatam pœna sequatur,
Admissumque scelus condigna piacula solvant.
Quis pœnas hominum dabit? aut quæ victima duram
Placabit *Nemesis*? cum sic placarier æquum est.
Anne homo? væ! quem non sceleris contagia tanget?
Quis Divum, auderet promittere? quisve valeret?
Quin Deus ipse sibi, sic stat sententia, magnum
Omnipotens absolvit opus. Tu, *Nate*, Parenti
Victima succumbes insons, generisque reatum
Humani delebis homo. Mortalibus ipse
Utrumque, indulgens Genitor, Judexque severus,
Imputo morte tuâ partam meritisque salutem.